

РЕШЕНИЕ

№ 652

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО 5-ТИ БРАЧЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Любомир Луканов

при участието на секретаря Павлинка П. Славова
като разгледа докладваното от Любомир Луканов Гражданско дело №
20211100108569 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Част трета, Глава двадесет и седма от
Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по искова молба от К.В.Д. срещу ответниците ХР. К. Б.,
П. КР. Б. и малолетното дете С. ХР. Б., роден на ****г.

С исковата молба са предявени кумулативно съединени установителни
искове.

Първият иск е с правна квалификация чл. 62, ал. 5, изр. първо от
Семейния кодекс (СК), вр. с § 5 от Преходните разпоредби към Закона за
изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.),
вр. с чл. 124, ал. 4, изр. 2 от ГПК. Ищецът иска да бъде установено, че детето
С. ХР. Б. не произхожда от ХР. К. Б., за който твърди, че е бил в брак с П. КР.
Б. към датата на раждане на детето С..

Вторият кумулативно съединен иск е с правна квалификация чл. 62, ал.
5, изр. 2 от Семейния кодекс (СК), вр. с § 5 от Преходните разпоредби към
Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. в ДВ, бр. 103 от
2020 г.), вр. с чл. 124, ал. 4, изр. 2 от ГПК и е предявен срещу П. КР. Б. и
малолетния С. ХР. Б.. Ищецът иска, след като бъде оборен наличният
произход от баща на детето С. ХР. Б., да бъде установено, че то произхожда
от К.В.Д.. Иска след уважаване на предявените искове да се допусне
отразяване на настъпилите промени в актовете книги и се състави нов акт за
раждане на детето С..

Приложени са писмени доказателства и са направени доказателствени

искания.

С исковата си молба ищецът К.В.Д. твърди, че от м. април 2016 г. живее във фактическо съпружеско съжителство с ответницата П. КР. Б., която на 16.09. 2020 г. родила общото им дете С.. Тъй като по това време от 23.06.2013г. същата е имала сключен граждански брак с ответника ХР. К. Б., по отношение на детето била приложена автоматично презумпцията за произход от лицето, с което майката е в брак. Въз основа на изложеното ищецът предявява срещу ответниците иск за установяване, че детето С. ХР. Б. не произхожда от ХР. К. Б. и кумулативно обективно съединен иск за установяване, че детето С. ХР. Б. произхожда от К.В.Д..

В едномесечния срок по чл.131, ал.1 от ГПК от ответника ХР. К. Б. е депозиран писмен отговор на исковата молба, с който признава, че не е биологичен баща на детето С.. В открито съдебно заседание поддържа отговора на исковата молба и не сочи доказателства.

От ответницата П. КР. Б. не е постъпил в срок отговор на исковата молба. В открито съдебно заседание, се явява лично и не оспорва исковата молба. Не сочи доказателства.

Малолетното дете С. ХР. Б., чрез назначения от съда особен представител – адв. Е.П. П. от САК, в отговора на исковата молба, изразява становище за допустимост на исковите. Не оспорва основателността на исковите. Не сочи доказателства.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства и са направени доказателствени искания.

Съдът, в настоящия си състав, като прецени относимите доказателства и доводи на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните по делото не спорят, че ХР. К. Б. и П. КР. Б. са сключили граждански брак на 23.06.2013 г. От заверено копие от оригинал на удостоверение за раждане № 4492200871 от 16.10.2020 г., издадено въз основа на акт за раждане № 0871/16.10.2020г. от Столична община, район Люлин, се установява, че на **** г. П. КР. Б. е родила детето С. ХР. Б., а за негов баща е записан ХР. К. Б..

От приетото заключение на ДНК експертизата с № PG41/DNA/22022022, изготвено от вещото лице Н. Г. Тюф. (лист 70-74 от делото), което съдът изцяло кредитира, като обективно и вярно дадено и неоспорено от страните, се установява, че вероятността К.В.Д. да е баща на детето С. ХР. Б., при майка П. КР. Б. е $PP=0,*****$ при гранични стойности от 0 до 1, възприета предварителна вероятност 0,5, минимална липсваща алелна честота 0,013. В открито съдебно заседание вещото лице категорично заявява, че баща на детето С. ХР. Б. е К.В.Д. (лист 77 от делото).

В представения по делото социален доклад с изх. № ПР/Д-С-ЛЮ/30-001/18.02.2022 г. на Д“СП“ – Люлин е отразено, че грижи за детето С. се полагат от майката, както и от биологичния му баща. Детето живее в жилище

в кв. Люлин, което е собственост на ищеца. Майката е в отпуск по майчинство. Детето контактува с разширените семейства на баща си и майка си. В заключението на социалния доклад се сочи, че е в интерес на детето да бъде установен биологичния му произход (лист 58-59 от делото).

Други относими към спора доказателства не са събрани в първата инстанция.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

1. По иска с правна квалификация чл. 62, ал. 5, изр. първо от Семейния кодекс (СК), вр. с § 5 от Преходните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.), вр. с чл. 124, ал. 4, изр. 2 от ГПК.

Искът е допустим и основателен.

Нормата на чл. 62, ал. 5 от СК (Нова – обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.) постановява, че трето лице, което твърди, че е биологичен баща на детето, може да оспори бащинството до изтичане на една година от узнаването на раждането. Този иск задължително се съединява с иск за установяване на произход. Съдът решава спора, като взема предвид интереса на детето.

В настоящия случай оспорването на произхода от баща на детето С. ХР. Б. е извършено в срока по § 5 от Преходните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.). Последната норма постановява, че за лицата, за които обстоятелствата, обуславящи правото на иск по чл. 62, ал. 1, изречение трето и ал. 5, изречение първо, са били налице преди влизането в сила на този закон, сроковете за предявяване на съответните иски текат от влизането в сила на закона. Разглежданият иск за оспорване на произхода от баща е предявен на 06.07.2021 г. (видно от вх. регистър на СГС), а срокът за предявяване на иска е започнал да тече от 08.12.2020 г., доколкото законодателната промяна е обн. в ДВ, бр. 103 от 04.12.2020 г., поради което следва, че е спазен срокът по 62, ал. 5 от СК.

По разглеждания иск ищецът следва да докаже следните обстоятелства: 1) че ответницата П. КР. Б. е родила С. ХР. Б. през време на брака □ със ХР. К. Б.; 2) че С. ХР. Б. не е заченат от ХР. К. Б. и 3) предявяването на исковата молба е в срок преди изтичане на една година от узнаването на раждането на детето. В същия смисъл е и определението на съда по чл. 140 от ГПК, възпроизведено и в окончателния доклад на съда по чл. 146, ал. 1 от ГПК (лист 27-28 и лист 63 от делото).

Страните не са възразили по доклада на съда.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от СК произходът от майка се определя от раждането, а с ал. 2 е прието, че майка на детето е жената, която го е родила. В случая се установи, че детето С. ХР. Б. е родено на **** г. от майка П. КР. Б..

От заключението на ДНК експертизата се установи по безспорен

начин, че детето С. ХР. Б. е с биологичен баща ищецът К.В.Д.. Последното изключва възможността баща на детето да е ответникът ХР. К. Б., тъй като произходът от баща е еднозначно установен с регламентирано от ГПК доказателствено средство – заключение на съдебна експертиза.

Съобразявайки интереса на детето С. и становището на социалния доклад, съдът приема, че уважаването на разглеждания иск ще е изцяло в интерес на детето, тъй като то познава като свой баща само ищецът, а не съпруга на майка си. По изложените съображения съдът приема, че са изпълнени всички кумулативни предпоставки на закона. Искът следва да бъдат уважен, като основателен.

След влизане в сила на решението препис от същото следва да се изпрати на длъжностното лице по гражданско състояние в гр. София по постоянния и настоящ адрес на майката на детето за вписване на промени в акта за раждане на детето, като бъде заличен вписания в акта за раждане баща ХР. К. Б..

2. Вторият кумулативно съединен иск - за установяване произхода от баща на детето С. ХР. Б., с правна квалификация чл. 62, ал. 5, изр. 2 от Семейния кодекс (СК), вр. с § 5 от Преходните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.), вр. с чл. 124, ал. 4, изр. 2 от ГПК, също е допустим и основателен.

В случая се установи, че ищецът успешно обори произхода от баща на детето С. ХР. Б., което оспорване е извършено в срока по § 5 от Преходните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.).

В тежест на ищеца е да докаже по иска за установяване произход от баща, че детето С. ХР. Б. е заченато от него, а исковата молба е предявена в срок преди изтичане на една година от узнаването на раждането на детето.

Разглежданият иск за установяване на произход от баща е предявен на 06.07.2021 г. (видно от вх. регистър на СГС), а срокът за предявяване на иска е започнал да тече от 08.12.2020г., доколкото законодателната промяна е обн. в ДВ, бр. 103 от 04.12.2020 г., поради което следва, че е спазен срокът по 62, ал. 5 от СК.

Фактът, че майката през вероятния период на зачеване на детето е имала интимна връзка с ищеца, когато зачеването е по естествен път, не се поддава на пряко установяване, но може да бъде доказан по косвен път с всички доказателствени средства (вкл. с експертиза; признание на неизгоден за страната факт и др.). Законът позволява свободно изследване на всички обстоятелства, които могат да разкрият материалната истина. В настоящия случай не се спори, че зачеването на детето С. е било по естествен път, и в период през който майката е била в интимни отношения с ищеца. Кредитираното от съда заключение на ДНК експертизата е достатъчно, за да се приеме за безспорно установено по делото, че ищецът К.В.Д. е баща на детето С. ХР. Б., поради което искът с правна квалификация чл. 62, ал. 5, изр. 2 от СК е основателен и следва да бъде уважен.

На основание чл. 16, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) бащиното и фамилното име на детето следва да бъдат променени *служебно от съда* според разпоредбите на чл. 13 и чл. 14, ал. 1 от ЗГР. В случая съдът не установи съществуването на някое от изключенията по чл. 13 и чл. 14 от ЗГР, т.е. наставката или окончанието на бащиното и фамилното име на детето да противоречат на семейните, етническите или религиозните традиции на родителите. По изложените съображения детето следва да носи имената С. К. Д., каквото е желанието и на неговите родители.

Съгласно чл. 70 от СК съдът е длъжен служебно да постанови мерките относно упражняването на родителските права, относно личните контакти на детето с родителите и неговата издръжка.

В случая съдът не следва служебно да определи мерки по чл. 70 от СК, тъй като по делото не се спори между страните, а е изрично отразено и в социалния доклад, че детето С. живее заедно с ищеца и майка си, които заедно полагат непосредствени грижи за него. При така установените отношения между родителите и детето, съдът приема, че всяко произнасяне по чл. 70 от СК няма да е в интерес на детето, а обратно, би ограничило родителите и детето да имат пълнота в отношенията си.

По разноските:

Страните не претендират разноски и съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, Софийски градски съд, Гражданско отделение, V-ти брачен състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен иск от К.В.Д., ЕГН *****, срещу ответниците ХР. К. Б., ЕГН *****, П. КР. Б., ЕГН ***** и малолетното дете С. ХР. Б., ЕГН *****, родено на **** г., със съставен акт за раждане № 0871/16.10.2020 г. от Столична община, район Люлин, че детето С. ХР. Б., ЕГН *****, родено от майка П. КР. Б. с ЕГН *****, НЕ Е ЗАЧЕНОТО И НЕ ПРОИЗХОЖДА от ХР. К. Б., ЕГН *****.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на длъжностните лица по гражданско състояние при Столична община, район Люлин за отбелязване върху акта за раждане на детето С. ХР. Б. и вписване на промяната досежно вписания в акта за раждане баща ХР. К. Б., като същият бъде заличен.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен иск от К.В.Д., ЕГН ***** , против П. КР. Б., ЕГН ***** и малолетното дете С. ХР. Б., ЕГН ***** , родено на **** г., със съставен акт за раждане № 0871/16.10.2020 г. от Столична община, район Люлин, че детето С. ХР. Б., ЕГН ***** е ЗАЧЕНАТО и ПРОИЗХОЖДА от К.В.Д. с ЕГН *****;

ПОСТАНОВЯВА детето да носи имената С. К. Д..

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението препис от него да се изпрати на длъжностното лице по гражданско състояние по местоживееене на детето С. К. Д. за вписване на промяната в регистрите за гражданско състояние.

Съдия при Софийски градски съд: _____